

ABONAMENTE :
 Pe un an 10 Lei
 Pentru preoți și învățători . . . 8 „
 Anunțuri și Reclame după învoială.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare la 1 și la 15 ale fiecărei luni

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR
CONST. N. SARRY
 Redacția și Administrația str. Dorobanților 17

Cine a putut fi mizerabilul ?

O polemică interesantă, în felul ei, s'a încins, prin „Universul”, între d-l Locot. de marină G. G. Coandă, pe de o parte și dol „apărătorii” al așa zisei „chestiuni a Dobrogei”, pe de alta; adăugând la aceștia pe d-l D. Bujilă, subvizorul școlar al județului Constanța, care, în răspuns, n'a făcut de cît să-și aperse — și cu foarte mult temei și dreptate — breasla dăscălească, căreia i s'a adus cu această ocaziune o învinuire pe cît de gravă pe atît de nejustificată.

Argumentele aduse pro și contra, în această discuțiune, nu sunt noui. Cel din urmă a venit cu *pretențiunile* civilizațiunii secolului nostru; cel dintîi, d-l Locot. Coandă, care socoate că n'ar fi sosit încă momentul pentru „consituaționalizarea” Dobrogei, găsește și modesta noastră aprobare, întru cît obiecțiunile ridicate de d-sa sunt lucruri spuse și răs-spuse de noi de trei ani în șir incoace, prin coloanele acestui ziar — cu o singură rezervă, aceea că d-l Locotenent „desfide pe d-l Petroff de a-l convinge că modul de a raționa al acestuia, și anume că, *Bulgarii știu că România a luptat pentru scăparea poporului bulgar de sub jugul turcesc și că Dobrogea i s'a dat în schimbul unei provincii răpite de către Rusia*, ar fi și al întregii populațiuni bulgare din Dobrogea”.

Sunt manifestațiuni spontanee ale inimii, care spun înmîit mai mult de cît serii întregi de articole, scriso de pene tot așa de măiestre ca și a d-lui G. G. Coandă — și asemenea sentimente, se comite o greșală, cînd sunt suspectate !

În acelaș timp avem însă de înregistrat o satisfacțiune și anume: Cite murmure, de altfel surde, nu s'a ridicat contra noastră, atuncî cînd am căutat să denunțăm opiniei publice din țară, că liniștea noastră, a celor din provincie, e amenințată după urma incursiunii a sute de desmățați și fără-de-căpăți, cari sub cuvînt că *osemintele lor zac sub fiecare noroman din cîmpiile de aci* — au crezut că sunt în drept să pună stăpînire pe locuințele și ogoarele dobrogenilor ?

Iată însă că astăzi vine un ofițer român, care să dea o puternică — deși dureroasă — confirmare celor susținute de noi pînă acum.

Ceea ce ne-a făcut însă mai mult ca să ne ocupăm de polemica dintre numitul d-n Locotenent și „apărătorii” în chestiune, e un pasaj din „primul și ultimul răspuns” al d-lui Coandă și pe care îl reproducem în întregime:

„Pentru a încheia, rog pe d-l Român să fie indulgent dacă susceptez sinceritatea apărătorilor cauzei ce și d-sa apără. Am arătat motivele în articolele precedente; mai semnalez unul pe cît de autentic pe atît de vorbitor: Cu ocazia ultimelor alegeri comunale făcute în Constanța (de la 5 Noembrie anul trecut N. R.) sub regimul conservator, un simpatic și valoros fruntaș politic local — care e și unul din cei mai înflăcărați propagandiști ai acordării drepturilor, — adresează unui ofițer de marină (pe timpuri căpitan) o scrisoare cam în acești termeni: „Să vie negreșit *băieții* la vot. Grecoteii, bulgarii și toți ștreinii s'aun unit contra noastră. E mare pericol”.

Evident că *«băieții»* (ofițeri de marină înscrși pe listele din Constanța) — cărora li se trimiseșe și foi de drum — *s'aun executat. Alegerea a fost cîștigată, dar băieții se întrebau: „Bine, nene; par'că nu se potriveșc cele din scrisoarea simpaticului nostru candidat (nu spun prea mult?) cu discursul strălucit de mai luna trecută prin care afirma că în prezent toți locuitorii dobrogeni simt românește și sunt Români curați”.*

Nu știm dacă *băieții* «simpaticului și valorosului om politic local» (ofițeri în marina militară română) s'or fi simțind măguliți de cîntea ce li se face, amintindu-li-se că „s'ar fi executat” ca cei mai ordinari băutori electorali. Nu cercăm de asemenea să supunem unui examen mai de aproape aprecierile camaradului „băieților” în chestiune, cînd numește „simpatic” și „valoros” pe același „fruntaș politic” care s'a putut preta la farse și escrocherii politice, față de care înșiși „băieții” a trebuit să se întrebe: „Bine nene, par'că nu se prea potriveșc cele din scrisoarea simpaticului nostru candidat cu discursul său de mai luna trecută...?”

Ceea ce ne interesează pe noi, este numele canaliei, care, profitînd de o situațiune ce nu se obține totdeauna prin merit, dar se menține totdeauna prin necinste și genunchi plecați, a căutat să denunțe de trădători al cauzei românizmului pe niște oameni, cari, în indolența și buna lor credință, nu pot avea altă vină de cît aceea, de a fi văzut în toți purtătorii de demnități din această provincie pe reprezentanții acelei Puteri, care, în proclamația de la 14 Noembrie 1878, le garanta pace, ordine și legalitate.

Numele acestui mizerabil, care a căutat a-și ascunde netrebnicia în dosul unei gogorițe innălțată de dînsul pentru a înșela ochii celor naivi, trebuie cunoscut. Și d-l Locot. G. G. Coandă, care a dat dovadă că are nu numai curajul faptelor și opiniunilor d-sale, dar și o adevărată și sinceră dragoste pentru acest petec de pămînt, are cavaleriasca datorie de a da în vileag pe mizerabilul „simpatic și valoros fruntaș politic”, pentru ea cunoscînd eu *cine* avem onoarea, — de și-l bănuim — să putem scutura pielea de leu de pe animalul care se ascunde sub dînsa. D-l Coandă s'ar achita astfel și de o obligație de conștiință, care, de sigur, îi apasă sufletul.

Așa dar, stimate domnule Locotenent, cine a putut fi mizerabilul ?

Const. N. Sarry

Constanța, 15 Octombrie 1907.

UN INDEMN

Publicațiunea aceasta iese de trei ani în șir.

Socotîți, vă rog, fiecare așa, încet, în gînd, cite un număr pentru toată săptămîna și gîndiți-vă apoi: despre cite lucruri nu s'a vorbit într'însa, cită cerneală nevinovată n'a înghițit coloanele ei, cită frămîntare de minți n'a provocat în toată această îndelungă scurgere de vreme scoaterea ei de sub tipar ! Și, totuși, ea n'a putut muștămi pe toți cîși aș prelins-o printre degetele lor. Dar nu e aceasta în însăși firea lucrurilor ?

O parte a organismului social se îmbolnăvește. Iată că un curent, o tendință vădită către ajutor sau apărare se paște în întreg restul lui. Un organ de publicitate, o tribună publică, etc., vor însemna ecoul tuturor durerilor ca și al tuturor clipeiilor de mulțămire morală, pe care le încearcă și o parte, și alta.

Cel ce aș în miinile lor conducerea unor interese obștești încep să alunece la un moment dat pe povîrnișul faptelor rele, desfrinate, destrăbălate.

Alții atrag atenția, dau alarma, și un vînt de primenire începe să adie, întîiî încet, domol, întetîindu-se însă, luînd proporții, innălțîndu-se în cele din urmă ca un uragan ce spulberă tot pu-

tregaiul și, cu el, toată dureroasa lui amintire. Și, pe când unii înalță imnuri de laudă, și mulțămire, și biruință, cei minai de covârșitoarea putere a celor din urmă abia de-și mai pot ține agonia, aruncând când și când grele cuvinte de ocară pe de-o parte, de durere și amărăciune pe de alta.

Această publicațiune n'a putut satisface în rindul întâi gândurile acelor oameni șterși, acelor grupări și gaște politice, pe care le-a atăcat cu atita tărie de suflet, ce face cinste omului al cărui nume stă, ca o largă garanție, în fruntea ei. Toate aceste atacuri însă aveau o justificare prin aceea că erau îndreptate împotriva unor nerușinați, care introduseră viața de desfrâu în toate serviciile noastre publice. Și această e o mare, o foarte mare îndreptățire.

Este însă și un alt soi de nemulțămire, ce se înfățișează cu un caracter mult mai general, mai obștesc. — nemulțămire ce nu izvorăște din aceea că ei, care scriu, sau toți cîși citesc scrisul meu ce pornește din adîncurile convingerilor mele netinse de influențe străine și netulburate de prejudecăți bolnave, am fost întinși, loviți, atacați în vremea unui ospăț ... comunal sau a încheierii de contracte; ci cu totul din alte motive, mult mai serioase, mult mai adînci, mult mai binecuvîntate.

Aceasta e o nemulțămire care nu numai că se îndreptățește în măsura cea mai largă, dar care, arătată, dă roade, folosește, naște perspective și hotărăște nouă eforturi fericite.

Ea este: *despre sate s'a vorbit prea puțin*; viața lor, trebuințele și suferințele lor, păsurile și jălniile lor nu s'au putut bucura de aceeași atenție, de aceeași priveghiere de care s'au bucurat tirgurile și orașele. Interesele lor au fost ignorate; iar către zecile de mii de priviri deznădăjduite nu s'a întors nimeni, nu le-a întrebat nime, nu le-a cercetat și nu le-a mîngăiat nime.

Dar, acolo, în satele sărăcite zace temelul vieții noastre politice și naționale; acolo e sălașul tuturor speranțelor noastre; și așa a fost în todeauna, de la un capăt al duratei noastre, la celălalt; iar tirgurile și orașele tot în sate își au obîrșia. Și e dureroasă uitarea aceasta în care sunt învăluite ele, ignorarea intereselor lor, care, atît de mult, sunt și ale noastre. Dar vina nu este și nu poate fi a celui ce a dus greul luptei, care a trăit la oraș, a cunoscut sufletul tirgoveților, a pătruns tainele și curențele lor, tendințele și idealele lor, ci a acelora care, stînd la sate, au văzut și au auzit, dar au tăcut și au îngăduit ca alții, toți, nechemaii să se amestece, să vorbească în numele celor mulți și buni, pe care ei nu i-au înțeles, de care nu s'au simțit atrași.

Cum simte și ce idei hrănește tirgovețul, deținătorul bunurilor politice — nime nu s'a interesat. Dar credințele acestuia erau înșelate; dar sufletul lui era neconținut nutrit cu neadevăruri sfruntate; pentru el țărînimea se confundă cu o turmă de „ghiorlanți” ce împrăștie așa un miros greu, urit, puturos, turmă sălbatecă care oricînd ar putea innălța steagul roș al răzvrătirii și, cu el în frunte, ar innainta năvalnic pe minunatele străzi, asupra strălucirilor și minunilor fermecătoare să surpe, să dărime, să pustiască. Și nouă ce ne-a păsat? Am lăsat să se acrediteze toate, să se înfigă toate în suflete, și, așa azi, mine așa, între sate și orașe s'a săpat prăpastia adîncă ce ne-a dus la așa nenorocire ca cea din Mart.

Pe de altă parte, alții sperau în liniște, netulburai între țărani, a căror neștiință și bunătate erau speculate, al căror avut furat, ale căror comori sufletești neprețuite se înstrăinau, sau se pierdeau, se uitau în mijlocul nenorocirilor ce-î loveau. Prin banul furat dela ei, aceia și-au făcut stare la orașe: palate, poziții, vază, trecere, etc. Mai în urmă i-au și cîrmuit, tot ei. Satele au sărăcit, au căzut în întineric și osîndă.

Să ne îndreptăm!

Neingăduind amestecul celor interesați, al „lichelelor”, infierînd și dînd în vileag toată fapta rea, tot gîndul necurat, toată intenția murdă, vom putea aduce îndreptarea bună, intrarea pe drumul cel drept, prin părăsirea căilor rele pe care apucasem.

Indemnul acesta roagă pe toți cîși pot ține în mîini un condei, cit de cit, pe toți cei ce se ostenesc cu cetirea slovelor, pe toți cîși locuiesc la

sate și le cunosc, să nu tacă, să nu rabde ca inimile curate să fie umplute cu venin, să nu permită mai departe asuprirea și hoția. Să scrie fieștecare, să denunțe pe cămătar, să numească pe risipitorul averilor satului, să arate tuturora ori și ce faptă rea, dăunătoare intereselor obștesci. Să se laude, deasemenea, dreptatea, cinstea, meritul, acolo unde se află. *„Pînă tot felul de sălință și cu neadormiți ochi a privi și lua seama tuturor lucrurilor și obiceiurilor țerii aceștia, pofind din tot sufletul nostru, să curățim pre ceale bune dintru faptele ceale rale, adecă scoșind și lepădînd toate cele rale și aducătoare de stricăciune obștii țării aceștia, și să așezăm cu întemeiere pre ceale bune și folositoare”.* Așa vorbește strămoșul, pe el să-l ascultăm.

P. S. Dobrogeanu.

Plantațiile din Dobrogea

Ministerul de Domenii are a se ocupa în prezent cu o chestiune de o foarte mare însemnătate pentru provincia noastră

E vorba de plantațiunile de pături, a căror simțitoare lipsă a constituit un sigur motiv de stoarcere de bani și îmbogățire pentru foarte multă lume.

Iată acum despre ce este vorba:

Administrația domeniială din Constanța a fost însărcinată din anul 1904 cu împroprietărirea veteranilor și însurățelilor.

Statul nedispunînd de terenuri în comunele în cari trebuiau să se facă împroprietărirea, a fost nevoit să facă acele împroprietărirea pe terenurile cedate comunelor ca fond forestier, fără a li se delimita în schimb alte suprafețe fie și aiurea. În acest scop s'au parculat la veterani 18.900 hl. din terenurile comunale, din județul Constanța, fără pădure sau acoperite cu pădure.

Rezultatul este că se desfășurează art 23 din legea regulării proprietății imobiliare în Dobrogea, prin care se stabilește că plantațiile comunale aparținînd obștei locuitorilor, nu se pot înstreina și nici nu li se poate schimba destinațiunea.

Sătenii români din vechea țară și din Transilvania, cîi și marii proprietari de moși, dacă s'au grăbit să se stabilească în Dobrogea, a fost grație asigurării din partea legilor organice a Dobrogei și a guvernelor, că le vor veni în ajutor prin creșteri de pături artificiale, în stepa Dobrogei, unde pe o suprafață de 600.000 hectare nu se zărește nici un fel de pădure și nu se găsește nici un arbore.

Afară de aceasta, distribuindu-se la veterani cele 18.900 hectare terenuri comunale, fără a li se delimita altele, nu vor mai fi pe viitor fonduri pentru continuarea lucrărilor de împăduriri începute la 7 centre încă din anul 1905, fiind știut că lucrările de împăduriri se fac din venitul ce se obține din arendarea acelor terenuri și din procentele capitalului acumulat prin arendări.

Dar nici procentele nu vor mai fi, căci din capitalul de 1.400.000 lei s'au luat 830 mii lei cu împrumut pentru împroprietărirea veteranilor, rambursabil în 60 ani — ast-fel că suma de 230.000 lei ce mai rămîne la Casa de depuneri, abia va ajunge pentru campania de lucru din exercițiul 1908—1909.

Nu știm cum se vor deslega aceste probleme de Minister, căci sunt de o importanță capitală, alii împroprietărirea veteranilor cîi și lucrările de împăduriri, cari pînă la 1 Aprilie 1907 au costat 602 mii lei.

MARIN

D-1 Dr. Virgiliu Apostolescu

==== fost Intern al Spitalului Civil ====

s'a instalat de la Sf. Dumitru în Str. Carol No. 37 și dă consultații în toate zilele de la orele 3—5 p. m., pentru boale și operațiuni la femei și copii.

DOI SLUJBAȘI

La aceleași ceasuri în fiecare zi, cei doi slujbași străbateau malul nisipos al mării între Sulina și Gatarleț. Erau amîndoi slabi, împovărați de an și îmbătrîniți în slujba grea a poștei. Omul, pe care-l chema Neculae Axinte, era înalt slăbănog, gheboșit cu mustața roșcată, cu fața aspră arsă de soare și de vînturile stepelor; iar calul, tovarășul lui, era îngenuciat de picioarele de dinainte, cu pielea roasă de răul și slab de i se vedeau coastele. Pentru pescarii de la colibele de pe malul mării, acești slujbași erau ceasornicul lor... Dacă plecau astăzi din Sulina, a doua zi dimineața trebuiau să se întoarcă la același ceas fără să fie seamă de furtuna de pe mare, de ceața groasă nepătrunsă a toamnei și de zăpezile Iernii.

Primăvara, cînd apele deltei se revărsau peste maluri, de înecați podețele, drumurile, calul lua concediu, stetea acasă în grajdul sărac, mestecînd cu dinții bătrînă miacarea ce stăpînul său i-o lăsa la plecare. Postașul trebuia să se urce în luntre și să facă drumul pe mare.

Neculae Axinte venise pe aceste locuri la 6 ani după ce s'a liberat din oaste... Calul îl cumpărase de la un tătăr sărac din Sarinasuf. Erau amîndoi tineri și un drum de la Sulina la Sf. Gheorghe, nu era nimic pe vremea aceea.

Delta sălbatecă cu pustiiurile adînci, o străbateau ca fulgerul; și, dacă vînturile aspre ale mării veneau să li se pue în față, nici grijo n'aveau... Își lega bine geanta cu scrisori în spate, încorda pulpele, își lăsa capul pe gîtul calului fluera odată și murgul se întindea la fugă pe marginea mării, în ciuda vîntului sălbatec, care chiuia, urla, geinea pe marea infuriată... Iarna cînd troenele mari stăpîneau drumurile, ei rătăceau cu voinice tîind cărare în zăpada înghețată.

Ei, dar unde s'vremurile acelea? Acum toate s'au schimbat și oamenii is mai răi și slujba le pare mai grea... Din zi în zi tot mai slabi în fața vînturilor aspre.

Par'e-ai fost erii cei 20 ani cînd a intrat el în poșta...

Și cînd își aducea amînte postașul, de viața lui trăită, de singurătatea în care a rămas de la moartea Gherghinei, novastă-sa, un oftat greu de par'că i s'ar fi rupt coșul pieptului, izbuenea din adîncul sufletului

Cîte o dată, în drumul lui, iarna, se oprea la coliba lui Cudreatof să se încălzească. Păznicul Andrei Isaac, singurul suflet care priveghia în stepa pustiei, fusese în vremea lui pășcar cu dare de mîna, dar acum calcise din pricina unui înec. Se ducea odată cu desghetul și se întorcea toamna către sfîrșitul pășcaritului, ca să păziască instrumentele pescarilor. Erau prieteni buni și de multe ori postașul își deschidea lui inima, scuturîndu-și luleaua de scrum.

— Hei prietene, tare mai sint supărat, cînd îmi vîd căluțul bolnav, vorbi el într'o zi, abătîndu-se pe la colibă. Nu știu ce am să mă fac cînd o muri bătrînul meu! Că eu, știu dumneata, am fost înșurat, mi-a murit nevasta. Si-am trăit bine — Dumnezeu s'o ierte — dar femeia a stat acasă, a stat la căldură, de i-am adus toate de-a gata și numai el, săracul, m-a purtat în spate pe vînt, pe ploaie, pe viscol... cu el pot spune că m'am hrănit. — Ei, da de cîte ori m-a scăpat de la moarte... Că pe vremea cea cînd am început eu slujba, nu erau așa de sigure drumurile ca astăzi

„Țiu mînte odată, aveam la mine 500 de franci. Era toamna și m'apucase noaptea pe drum; pe mare o ceață de să-ți dai cu degetele 'n ochi... Ajung ca la jumătate de cale și deodată, cînd să trec o gîrlă, care azi a secăt, numai ce aud din stof niște glasuri... Sta!

Da, pintenî calului, dar hoții se reped la mine; unul avea un iatagan turcesc și vrea să mă lovească. Mă feroș și atunci a lovit

in cal Cind s'a ridicat in doua picioare si a nechezat, parca s'a cutremurat pustiul; s'a razezit pe fuga si pana acasa intr'o goana m-a dus; dar cind m'am uitat eu bine la el, ce sa vezi? In pulpa lui o taletura ca de un lat de palma... Cui am cheltuit cu el pina s'a vindecat? Apoi de cite ori nu era sa ne manince lupii? Odata noroc ca mi-a venit in gind sa intru cu el in mare si asa a mers o bucată bună de cale. Si era spre iarna si apa rece de te tafa la inima.

Tovarășul ascultă, dădu din cap și răspunse cu milă:

— >Apoi, să vezi dumneata, de multe ori dobitoacul ți-e mai prieten de cit omul, dar mai ales cind îți faci slujba cu el, cum să nu ți să rupă inima cind îl vezi bolnav?!

Scoase apoi o bucată de peste sărat o leacă de rachiū și se cinstiră. Postașul își aprinse luloaia.

— >Ți-am cumpărat tiutiuul.

— >Îți mulțumesc prietene, vorbi celalalt, desfășurindu-l și răsucindu-și o țigare. O aprinse vorbind. >Dacă n'ăș avea tiutiuul și o leacă de rachiū, nu știu ce m-aș face. Acuma să vezi dumneata, dumnealui stăpînul cind mă duc la Sulina și-i cer pentru tiutiu, numai ce începe: >Măi Isac măi, tu bei o sută de franci tiutiu pe an? Eu mă uit la el și zice: >Nu se poate, coconașule, că doar nu fumez tiutiu boierese... Atunci el rido... >Dar ce faci cu atîtea parale? bei rachiū? Dar eu îi spun: >Beū și eu o leacă de rachiū, că de, dacă n'ăș avea rachiul și tiutiuul, ce m-aș face in pustiul ista?!

— >Nici ou nu pot fără tiutiu, vorbi celalalt, măi bine rabd de mîncare de cit să nu fumez.

Alte ori slujbașul se plîngea de necazurile slujbei; și atunci glasul său domol se făcea aspru, ochii căutați minioși.

— >De cind ai eșit ilustratele astea, rup o păreche de ciubote mai mult pe an. — Că să vezi dumneata, toți rușii, toți nespălații, numai ce-l vezi cu ilustrate... și ian să nu le prezinți, ai pătit-o!

— Te amendează, hai?

— Ce amendă? Asta n'ar fi nimic... Te suspendă, domnule...

Se despărteau apoi stringindu-și mina... Postașul puneaba zăbada in gura calului și pornea. De obicei ajungea in Cătarleț la 5 ceasuri.

Cind s'apropia de primărie, puneaba cornul la gură, sufla lin și sunetul argințiu se revărsa in bălțile depărtate dănd de știre pescarilor c'a venit poșta.

Își lăsa apoi calul acasă.

In satul Cătarleț viața lui se scursesese foarte tristă... n'avea prioteni, n'avea pe nimeni de aproape.

Românii orăz numai vre-o citeva familii, acolo Ruși, toți pescari, cari vara prindeau pește in baltă cu năvoadele, pe mare cu cirmacii iar iarna beaū ce au fost cîștigat. Avea o căsuță scundă cu ochiurile geamurilor micș, unde lumina soarelui pătrundea sfioasă in spate, vîntul stepii grămădise norii călătoare de nisip cari, cind se răscoală, făceau nesuferită viața in Cătarleț. Alexe ora de loc dintr'un tîrgușor sărac din Moldova, unde se și însurase. Lăsase acolo toți surorii. Acuma, după atîția ani, nu mai știa nimic de el. După ce i-a murit nevasta, viața i-a fost și mai tristă. Și, meorii. In nopțile negre cind vînturile stepii ciocoteau in gol, il prindea dorul. Il prindea jalea de tîngul lui, de toți ai lui, pe cari il uitase și nu le scrisese de ani de zile, — el care ducea in fiecare zi vești pentru alții. Uneori se gîndea să ceară un concediu și să se ducă in sat, să-i mai vadă pe cei cari nu s'au mutat in lumea cealaltă. El, dar slujba nu vrea să știe... Parcă Gherghina, săraca, pe cind trăia, cit nu-l rugase să-și ceară concediu, să meargă între ai lor! El răspundea acelești vorbe: >serviciul, domnule, nu vrea să știe... Acuma, in singurătatea in care trăia, străin, fără un suflet pe lingă el, care să-l îngrijască... căluțul lui iubit cu care-și trăise

viața, cu care muncise alături pentru pline, il era singura mîngăere. Se ducea in grajdul sărac și după ce-l dădea calului de mîncare, il bătea pe trup, pe git cu palma, il mîngăia, il vorbea cu unul prieten bun, care înțelege totul, deși nu poate spune nimic.

Dar de o bucată de vreme calul era tot mai slab și omul se îngrija foarte mult.

Finul care i-l puneaba rămînea pe jumătate nemîncat și ochii lui mari negri căutaū mai triști, mai melancolici spre bătrîn. Uneori din grajd, postașul auzea nechezări jalnice. Începu să-l dea mai mult ovăz crezînd că s'o îndrepta, in zădar... Intr'una din zile, cind ajunse pe la jumătatea drumului, calul se opri. Cercă postașul să-l miie, il îndemna cu glas blind zadarnic... Calul întindea gitul, se silea și cu ochii triști in gol, priveaba stepa largă, stepa pustie, unde pe vremuri nechezatul lui răsunase așa de falnic.

— >Ce ai, bătrînule?> șopti stăpînul coborîndu-se din șea, și îngrijat, il luă de căpăstru și porni pe jos mai departe. In atîția ani de zile, căluțul lui nu se oprise și acum iată că nu-l mai putea duce.

Asta îl intrista grozav pe bietul postaș. Ajunse in Sulina cu intîrziere — mare lucru pentru el care in atîția ani nu știuse ce-l greșul. Desfăcu pachetele fără nici o tragere de inimă. Se culcă intr'un tîrziu îngrijat pe banca goală din sala poștei.

Toată noaptea nu putu dormi. A doua zi, oamenii il văzură schimbat, il întrebă: >Ce ai, moș Axente?>

— >Nu mai poate bătrînul meu, m'a lăsat pe drum! Ce mă fac eu?>

Din ziua aceea calul slăbea mai tare, intîrzierile erau mai dese. Uneori trebuia să vină jumătate de cale pe jos. Dirigintele il amendase de intîrziere, dar el nu se minia, nu-și lovea calul.

Se uita la el cu durere, cu aceeași milă cu care și-ar fi privit un copil bolnav. Cite-va zile cercă să-și facă drumul pe jos. Era greū. Se duse la grajd și-și luă iar tovarășul. >Haide bătrînule, să mergem... Il puse șeaua și porniră. Era o zi posomorită. Pe mare plutea ceață grosă, adîncă. O zi umedă și in stepa sălbatecă plîngea vîntul cu gemete grele.

Făcură o bucată de cale și moșul nu mai putea de bucurie că tovarășul lui s'a îndreptat; are să-și poată face iar slujba.

Dar, cind făcuse mai trei sferturi din drum calul se opri. Se dădu postașul jos, il luă de hățuri, calul făcu citiva pași și se opri din nou. >Haide tătăcule, bătrînule> — cuvîntă moșul.

Calul întinse gitul și privi trist pe stăpîn. Moșul cercă să-l tragă, il mîngăe, totul însă fu de geaba. >intîrzierea tătăcui și iar mă amendează> vorbi postașul. Tovarășul il privi gales, mișcă din cap, picioarele i se miulară și de o dată trupul slab se prăvăli pe o coastă intr'un icnet greū.

— >Ce mă fac eu?> strigă moșul desnădăjdut cercînd să-l tragă, să-l ridice. Calul suflă de citeva ori, deschise ochii mari bolnavi și privi pentru cea din urmă oră pe stăpînul său... murise. Postașul il apucă de coamă, il strigă îmbrățișîndu-l, dar glasul lui slab se pierdea in gemătul vîntului care plîngea, ofta cu zece de glasuri in stepa largă.

Trecuse o bucată bună de vreme; ceața se lăsase tot mai grosă și postașul tot nu se putea despărți de locul acela; sta privindu-și tovarășul, cu care muncise o viață in slujba poștei, și lacrimi il picuraū din ochii bătrînului. Intr'un tîrziu se depărtă.

A doua zi, in dimineața tristă cu negura grea, pescarii din deltă, putură zări pe postașul Axinte sâpînd o groapă mare in marginea deltei ca să-și îngroape căluțul iubit.

Neculai Dunăreanu.

Un răspuns

* Domnul P. S. Dobrogeanu

In articolul d-tale din „Dobrogea Jună” No. 12 anul al 3-lea, atîngi chestiunea învățătorilor dobrogeni, din mai multe puncte de vedere: cã-s materialisti, cã-s împărțiți in tabere dușmane, adică conservatori și liberali, cã fac temenele la venirea noilor șefi, cã se pîrăsc unul pe altul, cã nu citesc cărțile ce stău pline de praf in rafturile librăriilor și nu se ostenesesc a căuta să pătrundă inaltele interese ale neamului.

Deși cauți, d-le P. S. Dobrogeanu, prin anonimatul d-tale, a ne induce in eroare că ai fi făcut parte din pionierii învățămîntului, iar acum ești departe de această situație, totuși din cele ce exprimi in articolul d-tale, ne dai a înțelege că tot continui a trage la jugul greū al luminării celor mulți.

Și de aceea citeva întrebări puse d-tăle n'ar strica, dacă ți-ai da osteneala a le judeca mai obiectiv și in comparație cu alte fapte și acțiuni de același fel, nu tot din colțisorul nostru de pămînt însă:

1). Nu ți-se pare, că cuvîntul *materialisti* este un cuvînt greū și aruncat cu ușurință? Văzut-ai d-ta averi mari grămădite in jurul multor învățători de țară? Nu înceta a constata și pătrunde in tot adîncul ei această chestiune, căci vei găsi mulți dascăli cari nu au cu ce astîmpăra gura flămîndă a copiilor lor. Și ca să devie învățătorul materialist, trebne să vezi la diusul averi mari grămădite, pentru ca să ie poată înmulți, dar cind ei o duc intr'o veșnică lipsă și sărăcie să încercăm a mai discuta acest lucru?

2). Dacă se pot lăuda învățătorii din Dobrogea, apoi aceasta o pot face, gîndindu-se cã-s lipsiți de opoșeala politică.

Mai întăi nu ne putem pe deplin exprima că in Dobrogea există tabere liberale și conservatoare și dacă acestea or fi existînd, apoi s'a înjghebat in acea pătură mai cultă, cu o situație materială aranjată și n'a ajuns a pătrunde acolo, unde să ferească D-zeū a exista vre-o dată. Din manifestările sufletești ale învățătorilor, din traiul lor zilnic, din acțiunile lor, nu putem deduce, că ei slujesc cutărei sau cutărei grupări politice din această parte a țării. Noi nu-l cunoaștem de cit ea învățătorii și învățătorii in adevăratul înțeles al cuvîntului.

3). Dacă am și că se găsească învățătorii cari fac temenele șefilor lor, apoi aceea n'ar trebui să merite de cit disprețul tovarășilor de muncă, iar șefii respectivi ar trebui să le arate acelora toată disgrația lor, căci pe vorbele unui lingușitor de meserie nu se poate pune nici o dată preț. Dar știm și cunoaștem pe învățătorii, că deși sunt micș față de mulți, totuși in majoritatea cazurilor demni și mindri de misiunea lor.

4). Că nu citesc dascălii din Dobrogea. Dar unde ar trebui să aruncăm vina? Cărțile și publicațiunile cer bani, și banii de unde? Și lui Pestalozzi — care era foarte sărac, — i se pretindea ca din venitul operilor lui să facă școli pentru popor — dar deși urmărea un sfînt ideal, cu inima frîntă de durere răspunse puternicilor: >Păcat să pretindefi acest mic cîștig ce-mi este trebuitor ființei mele animale<. Și tot așa și învățătorii noștri, din micul și pușinul ce au, fac ce pot și tot citesc și se ocupă cu noile scrieri și descoperiri, mult mai mult ca alții. Cunoște chiar mulți, cari in această privință sunt sus, sus de tot.

5). Că ar trebui ca învățătorii să se gîndească la inaltele interese ale neamului. Ce e mai frumos și nimerit ca aceasta? Dar in scurgerea vremei învățătorii au contribuit cu multe și multe la ajungerea acestei ținte. Trebue să ne intre odată in cap că nu învățătorul o să poată duce greul mulțimei singur in spatele lui. El in multe locuri a făcut cite ceva pentru ca ziua de mîine să o așteptăm mai cu liniste, dar peste puterile

TRAIAN BELU

AVOCAT

Constanța

Banca de scont

lui să na pretindem căci pierdem și pe acest bun instrument de manevrat în găsirea mijloacelor de luminare și îndreptare a satelor noastre.

Iar d-ta, domnule P. S. Dobrogeanu, ne aparî prea pesimist. Veî fi avînd pe suflet oarecarî bănuell și convingeri, totuși incredete în vigoarea și munca fără preget a dăscălimel, nu descuraja pe mulți dintre cei ce intră în rîndurile acestei falange, necazuri, nevoi și scăderi morale are orice breaslă de slujbași, poate mai multe ca cea a învățătorilor, dar convinge-te că idealul nu trebuie pierdut din vedere, și cu toții să lucrăm în aceeași direcție, ea pe cît puterile ne lasă, să ajutăm la realizarea celei mai mari probleme a neamului nostru: Lumină și organizare economică

D. Bujilă-Dăenl.

IN CHESTIA SCUMPETEI TRAIULUI

Consiliul comunei Constanța, convocat în sesiune ordinară, a consacrat întreaga sa sedință de la 3 Noembrie a. c. chestiunii scumpetel traiului din acest oraș, luînd în cercelare, punct cu punct, memoriul redactat și prezentat de către delegațiunea trimeasă de adunarea întrunită la Clubul Meseriașilor din localitate

Dăm mai jos textul oficial al acelei deiziuni, în îndreptățita speranță că se va pune de către acei în drept tot așa de multă bunăvoință și în aducerea la stricta îndeplinire a măsurilor votate.

D-l Primar a supus Consiliului că condițiunile de trai în acest oraș, ca și în alte localități de altfel, au devenit foarte grele din cauza că s'au scumpit mai toate articolele de consumațiune. Că osebît de considerațiunî economice, această stare de lucruri se datorește și faptului că unîl din comercianți și cu deosebire speculanții, nu se conformează legilor, regulamentelor și ordonanțelor existente și nu au nici un scrupul în exercitarea profesiunel lor; că dacă unele articole de consumațiune scapă de sub controlul autorității și sunt lăsate la voia concurenței, sunt însă altele de prima necesitate asupra cărora autoritatea are și trebuie să aibă o supraveghere atît în ce privește calitatea cit și în privința prețului, și a cerut ca Consiliul să ia măsurile convenite cu privire la vînzarea pîinei, cărnei și chiar a unor articole de zarzavat.

D-l Primar a prezentat și diferite cereri și memoriî ce s'au primit în această chestiune.

CONSILIUL

Avînd în vedere expunerile d-lui Primar, Avînd în vedere cererile și memoriile adresate Primăriei de mai mulți cetățeni, au luat în discuțiune chestiunile ce pentru moment pot avea o soluțiune practică și anume:

In ceea ce privește pîinea.

Avînd în vedere că în urma cererei brutarilor și pentru considerațiunea că făina s'a scumpit; Consiliul prin deciziunea sa din 15 Octombrie 1907 a ridicat prețul pîinei cu 5 bani, fixîndu-l la 35, 30 și 25 de bani la chilogram.

Avînd în vedere că ceea ce face obiectul reclamațiunilor continue din partea cetățenilor este calitatea și cu osebire greutatea.

Avînd în vedere că în curînd se va pune în aplicare taxa asupra pîinei înființată prin regulamentul ce s'a votat, lipîndu-se pe fiecare pîine un bilet în care se va indica numele brutarului calitatea, greutatea și prețul pîinei.

Pentru ca însă controlul să devină și mai eficace,

DISPUNE

1. La fiecare brutărie să fie așezată în evidență pe tarabă o balanță pentru a se cîntări pîinea la prima cerere.

2. D-l Medic primar al comunei să viziteze de două ori pe săptămîină regulat fiecare brutărie, însemnînd rezultatul inspecțiunei sale în carnetul ce fiecare brutar va trebui să aibă în brutărie.

In ceea ce privește carnea.

Avînd în vedere că prețul cărnei a fost redus prin ordonanța No. 6206 din 12 Octombrie anul curent în vedere că vitele s'au estinit.

Avînd în vedere că de la 12 Octombrie prețul vitelor a scăzut și mai mult.

Avînd în vedere că și în privința cărnei cele mai multe reclamațiunî sunt relative la cîntar,

Avînd în vedere și raportul d-lui Medic Veterinar No. 393.

DISPUNE

Prețul cărnei se fixează precum urmează: Optzeci bani chilogramul carne de vacă calitatea I-a.

Șasezeci bani chilogramul carne de vacă calitatea II-a.

Nouăzeci bani chilogramul carne de berbec.

Șaptezeci bani chilogramul carne de oaie.

Un leu chilogramul carne de vitel.

Nouăzeci bani chilogramul carne de porc calitatea I-a.

Șaptezeci bani chilogramul carne de porc calitatea II-a.

Aceste prețuri cum și specificarea părților carî compun diferitele calități de carne se vor tipări pe o placardă mare, care va sta afișată la fiecare măcelărie.

D-nul medic veterinar va clasifica carnea chiar de la abator și apoi o va inspecta și la prăvălie.

În apropierea măcelăriilor se va instala un cîntar public avînd convenita inscripțiune în acest sens.

Un comisar sau subcomisar polițienesc, după intervenirea ce se va face la d-l Prefect, va sta în permanență în piață în orele de dimineață pentru a supraveghia executarea acestor dispozițiunî și a face convenita constatare la reclamațiunile ce i se vor adresa.

Delegă pe d-nul consilier P. Miloșef să inspecteze regulat și cit de des piața și cu osebire brutăriile și măcelăriile.

Să se oprească precupeții de a mai cumpăra de la obor păsări și alte articole alimentare.

Să se intervină la d-l Prefect cu rugăminte ca prin primarii respectivi să se pună în vedere locuitorilor dela sate ca orice produs alimentar să-l aducă în piață și să nu-l desfacă la obor pentru a nu fi speculați de către precupeți.

In ceea ce privește zarzavatul.

Se stabilesc următoarele prețuri:

Doi-spre-zece bani chilogramul de cartofi.

Cinci-spre-zece bani chilogramul de ceapă albă și

Doi zeci bani chilogramul de ceapă roșie.

Apa.

Patru-zece bani sacaua de apă dela puțuri.

Pentru fiecare etaj, sacagiî sunt în drept să mai perceapă 10 bani.

Cel mai important
Eveniment al Zilei!

Fostul nostru confrate d. NICOLAE
CIALICU — zis și „Nicu Gazetaru“ —
s'a lăsat de politică și publicistică și
a deschis

Un Birou de Expediție și Vămuri
in Strada Romană No. 4
(Vis-à-vis de Hotelul „Terrasa“ - pardon d'expresie)

Holera și... Zissu!

Holera este la doi pași
și ne tot dă tircoale —
Se întinde 'n lung, se întinde 'n lat,
suffind mereu din foale.

Se vede că în Rusia
a încolțit-o cnutul
Și s'a încercat — dar în zadar —
să treacă înnot Prutul....

Acuma, iat-o, la Stambul
stringind cadine 'n brațe
Și-ochind iar galeș în spre noi,
vrînd musai să ne 'nhaje.

Toți Constanțeni, îngrijați,
de frică se 'nlierbântă.
Mănâncă usturoi, ardei,
și bea trăscau, de zvântă.

Mulți din amicii mei, glumind
și-abia ținându-și risu
Mă felicită călduros
c'acuma scap de Zissu.

Îi ia holera — imî zic ei —
scapă și el, săracu!...
Să nu o credeți, — le răspund —
pe el — nu-l ia nici dracu!

Saroglu.

În jurul unei propunerî

Locuitorii din Anadolchioi, cart, la un pas de oraș, văd toate înflesnirile acestuia și simt toate lipsurile satului, au întocmit memoriul de mai jos, pe care urmează a-l înmîna d-lui Prefect al județului. Ne rezervăm dreptul de a ne ocupa de această chestiune și în numerele viitoare.

Subsemnații locuitorii proprietari din Anadolchioi, supunem cunoștinței și aprecierii Domniei Voastre cele ce urmează:

Alături de Constanța, care, pe zi ce merge, își face triumfător intrarea în rîndul orașelor Europene meritînd astfel cu prisosință titlul de „Metropola Dobrogei“, a crescut și a progresat, sub ochii și sub îndemnul acesteia, și localitatea limitrofă Anadolchioi, căreia, era prea mult, dacă i s'ar fi dat și denumirea de sat acum 20 ani în urmă.

Afară de o moară și două cișle, citova bordele numai ocupau toată valea ce se întinde în partea de Nord-Vest a Constanței și drumul dintre aceste două localități părea cale de poște întregi. Astăzi vremea și nevoia oamenilor au înghițit distanța ce despărțea aceste două centre de populațiune și orice necunoscător al locului cu greu va putea deosebi granița ce le mai desparte, de formă. În adevăr: cărămidăriile orașului, unde locuiesc sute de oameni, pendinți toți de comuna Constanța, se confundă cu satul; extremitatea de Sud-Vest a acestuia merge pînă la magaziiile de cereale ale Constanței, iar cu formarea Cuartierului Românesc, care se întinde pe partea de Nord-Est — ce singură mai forma un gol între pomenitele două localități — cu căzărmiile de artilerie în construcție și cu strămutarea „Jigăniei“ tot în această parte de loc, satul Anadolchioi nu mai e despărțit de Constanța decît printr-o chestiune de formă.

Pe de altă parte și Anadolchioi-ul pare a eși din rîndul satelor propriu-zise: centru cu viață și activitate deosebită, cu construcțiunî tot noui, în cărămidă sau piatră, împrejmuite cu grădini îngrădite și îngrijite, cu acea impunătoare clădire a Tîrgului de vite, își dă impresia celui mai regulat „Faubourg“ al unui centru mare.

În acelaș timp, locuitorii din Anadolchioi nu-și au îndeletnicirea acolo și nu formează o populațiune rurală (din opt sute de familii, după recensămîntul făcut săptămîna trecută, cu 3000 inși, numai 15 sunt plugari). Cea mai

mare parte, dacă nu toți, sunt ofițeri, funcționari, meseriași și căruțași cu ocupațiile numai în Constanța.

Dacă din cele de mai sus ar reeși că o stare multumitoare de lucruri domnește în satul Anadolchiol, e însă o nemulțumire mare, care unește pe toți locuitorii acestei localități și care formează obiectul plingerii de față.

Comuna rurală, prin organizarea ei, se opune puternic oricărui mers înainte.

Proprietățile noastre din acea localitate, în care am băgat tot fructul agonisirilor și viitorul copiilor noștri, nu rentează și constituie un capital mort — și aceasta din cauza că comerțul nu-și poate lua avântul necesar; avutul nostru e foarte expus din cauza lipsei unui serviciu de siguranță efectiv; orice acțiune și inițiativă a noastră o stingherită și mătușată, numai după urma organizației comunei rurale, care, fie chiar încredințată unor persoane cu tragere de inimă, încă nu poate face față nevoilor timpurilor actuale.

Ar fi o soluțiune, Domnule Prefect, care ar remedia la această situațiune: alipirea Anadolchiolului la orașul Constanța.

Acest sat înzestrat cu o biserică și o școală, construcțiunile moderne, cu un loc de secție propriu și încăpător, nu are nevoie pentru moment de nici un edificiu public.

Pe de altă parte, cele treizeci hectare, vatra de care dispune Anadolchiolul, declarându-se de teren urban urmează a fi vindute prin licitație publică, constituind venituri însemnate pentru comună, pe cind acum toată această avere e dată de pomană, pe un simplu tambur de 30 de bani.

S'ar putea ridica o singură obiecțiune la această propunere și anume că, s'ar împovăra — poate — indirect proporțional cu veniturile, la cheltueli, bugetul orașului Constanța. O examinare mai amănunțită ar înălțura de la început această preocupare; totuși noi semnatarii acestei suplicii, toți cetățeni și proprietari din Anadolchiol, declarăm că ne mulțumim, pe o perioadă de zece ani, numai cu minimul necesar întru cît privește întreținerea drumurilor și iluminatul din acea localitate, rămânind ca orice îmbunătățire s'ar socoti trebuincioasă să se facă progresiv și potrivit cu mijloacele disponibile.

Realizându-se această propunere, s'ar putea procede imediat la complectarea șoselei ce duce la Oborul de cereale al orașului prin mijlocul satului pînă la magazin, rămânind ca șoseaua Carol să fie amenajată și întreținută ca un loc de preumblare; în consecință, s'ar putea întinde orașul în această parte a locului, pe ambele părți ale șoselei, rămânind ca porțiunea din apus să fie destinată cartierului industriei, care a început a se înființa în Constanța.

Dacă ar fi numai această și încă ar fi un motiv prea hotărîtor pentru ca Domnia Voastră, Domnule Prefect, să binevoiți a lua cele expuse de noi în considerație a aviza la mijloacele ce veți crede de cuviință, pentru ca pe de o parte să dați Anadolchiolului o puternică mână de ajutor, spre a putea progresa mai departe, iar orașului Constanța un sprijin de care va ști să se folosească.

Binevoiți, vă rugăm, Domnule Prefect, a primi încredințarea prea distinselor noastre stime și considerațiuni.

Urmează aproape trei sute de iscălituri.

De la Societatea de Arte, Litere și Sport

Șezătoarea II-a de Mercurea trecută, a fost deschisă printr-o conferință a d-lui Profesor Bentoiu, asupra activității lui Carageale.

D-l Bentoiu, grupează scriitorii în două mari categorii: subiectivi și obiectivi. Așază pe Carageale între cei din urmă.

Pentru ușurința analizei, împarte operele lui Carageale în scrieri cu caracter serios, grav și scrieri cu caracter comic.

1. Cele dintâi sunt: drama „Napasta”, nuvele „Păcat” și „O făclie de Paști” și articolele relative

la Eminescu. În toate aceste scrieri se vede o adâncă pătrundere psihologică și multă putere în redarea emoțiilor omenești. De relevat în special nuvela „O făclie de Paști”, care e un capodoperă al genului.

2. Scrierile cu caracter comic sunt: a) comediiile și b) schițele. a) Personagiile comediilor sunt alese din acea-pătură socială cu o intelectualitate hibridă, căreia îi lipsește și bunul simț natural al celor incuși și judecata sigură călăuzită de principiul statornică a celor în adevăr culti. Comical care predomină în aceste piese este așa zisul „comic de caracter” fiind-că toate efectele de care se servește scriitorul, izvorăsc într'un mod firesc din însuși felul de a fi al personagiilor create.

Afirmarea d-lui Gherea, cum că satira n'ar fi destul de conștientă la Carageale, e neintemeiată. b) Schițele conțin, în proporțiuni reduse, aceleași elemente ca și comediiile — sunt niște comedii în miniatură. Pretinsa imoralitate din schițe — nu există.

Cu toată veselia ce ne-o produce reprezentarea sau citirea scrierilor comice ale lui Carageale, se desprinde totuși din ele, adâncind lucrurile puțin, o încheiere de un pesimism pronunțat. În adevăr, galeria de tipuri din aceste scrieri formează în bună parte acea clasă socială căreia îi datorăm actuala stare de lucruri.

Atât operele cu caracter grav, cât și cele umoristice ale scriitorului nostru au însușiri generale, care le arată ca emanând din aceeași concepțiune artistică.

Aceste însușiri sunt: a) un puternic spirit de observație b) naturaleja și c) puterea de a crea personajii vii și adevărate.

Prin intensitatea talentului și prin varietatea operilor sale, Carageale e cea mai de seamă figură literară contemporană.

Conferința a fost ascultată cu o atențiune deosebit de încordată și aplaudată în modul cel mai sincer.

După D-l Bentoiu a urmat D-l Prof. Carp care în mod măestru a interpretat câte-va versuri de ale lui Coșbuc, balada *Nuntași* și altele, zicându-le ast-fel, că auditorul a fost transportat într'adevăr unde sufletul poetului zbură când le-a scris și pe cari D-l Carp 'l-acuprins atât de perfect pentru ca să ni-l redea întreg și atât de viu.

D-na Locot. Dimitriu ne-a cântat o frumoasă bucată la piano, apoi a cântat câte-va romane mult iubitul nostru tenor D-l Mateescu, iar D-nii C. Demetrescu și Mironescu au zis anecdote hazlii ca publicul să plece la ora 11 vesel

TULCEA

„Varda!” — și punțile se trag cu zgomot. Roata izbește puternic în valuri, începe valul să fugă dinaintea noastră, — casele par că se învîrtesc. Tot mai în fund, tot mai departe, se văd pe cheul plin de lume, fluturînd batistele, ca niște aripi de porumbel. În stînga, ne desparte de nemărginita oglindă a lacului Brateș un val de pămînt clisos și fără vegetație, de-a lungul căruia se așterne albă vechea șosea a Prutului spre Reni. În dreapta învălesc malul desigur de lozil și de trestie. De după munții Dobrogei soarele s'arată, în ceața dimineții, ca o ghiulea de foc. Dunărea s'abate din drum ca și cum ar vrea să mai arunce o privire — cea din urmă — în spre cîmpiiile Moldovei, și 'n largă îndoitură pe care-o face 'n țărîmul Dobrogei, ne pomenim din nou trecînd prin fața Galaților. De astă dată vedem pe deal tot orașul ca într'o panoramă. Un vînt rece suflă din spre miază-noapte, — e erivățul Rusiei. Dintre maluri umbrite de sălcii iese Prutul, turbure și mălos — cea din urmă solie pe care o mai primește Dunărea de la Carpați. De aici pînă 'n furca Ciatalului țărîmul stîng nu mai e al nostru. Ne-apropiem de munții Isacei. Virfurile lor vinete, pleșuve, trag liniile colțuroase pe albastrul cerului, brițele sunt îmbrăcate 'n codru iar jos, pe poale, se întind săminături, imașuri și livezi. Un braț mic se rupe din Dunăre. Pe malul trăgănat se vede orașelul Isaceea vechiul Novodunum, încunjurat de lanuri de grîu, și

mai în jos fortăreața Eschi-cale, în preajma căreia au avut Turcii, pe vremuri, multe războaie cu Rușii cari năvăleau aici ușor prin vadul Isaceea. Tot prin vadul acesta a fost venit și Dariu împotriva Scitilor, cu 500 de ani înainte de Christos; dar cum a venit așa s'a întors, căci Scitii s'au retras departe spre munți și Dariu și-a ostenit oastea zadarnic căutîndu-l.

Ceva mai la vale, la furca Ciatalului, Dunărea se desface în două mari brațe, cari, necovoindu-se pe după o rariște de sălcii, se depărtează pentru a nu se mai întîlni niciodată. Brațul Chilia, ripos și sălbatec, fuge la stînga și spală hotarul nostru dinspre Rusia pînă la mare, unde-și descarcă apele prin șapte guri. Noi apucăm la dreapta pe brațul Sulina și peste-o jumătate de ceas suntem în fața portului Tulcea. Aici Dunărea face-o curbă largă spre miază-zi, și 'mpinge orașul între două dealuri uscate, pietroase, pe spînarea cărora morile de vînt, puse la rînd, se arată în zarea albastră a cerului ca niște cerșetori girboviți, cu brațele întinse. E o căldură năbușitoare. Pe cheul încins de soare oamenii, caii de la trăsuri, au o înfățișare tristă, obosită, și de-abia se mișcă. În tot orașul e o tăcere, o liniște de noapte. Casele dorm cu perdelele lăsate. Negustorii se 'ntînd în fundul prăvăliilor fără mușterii. Mă primblu prin ulicioarele înguste ce se ridică din piață, și nu văd de cît zăplazuri înalte și porți închise, înnegrite de plou și de vechime. Mi se pare că mă aflu într'o mănăstire. Pe deasupra coperișurilor de șindrilă răsar mari și rotunde turlele verzi ale bisericilor. Și 'n aerul acesta cald, încropit, mă urmărește pretutindeni un miros de mușetel și de piele rusească. Lungi, nespun de lungi îmi par cele trei ceasuri pe cari le petrec aici.

A. VLAHUȚA
(România Pitorească)

INFORMAȚIUNI

Adunările legiuitoare sunt convocate în sesiunea ordinară a anului 1907—908, pentru ziua de 15 Noembrie crt.

In locul d-lui T. Cănanău, demisionat, a fost numit din partea guvernului d. Ioan Săvescu, în consiliul comunei Constanța.

Alegerea făcută în persoana d-lui director al Băncii agricole din localitate e dintre cele mai fericite.

Maî mulți contribuabili ai comunei Constanța, din al căror obol a fost plătit atât de galantomește d. Virgil Ionescu — antreprenorul „de grafie” al fostului Primar — ne roagă să poftim pe acest domn antreprenător (după propria d-sale ortografie) să-și dezvolte proiectul pentru aducerea apei de la Dunăre înaintea noului Consiliu comunal și în fața unei comisii de specialiști.

Sunt curioși acei cetățeni să vadă ce mustră va face acest domn inginer.

La rîndul nostru, facem d-lui Virgil Ionescu cuvenita invitațiune.

Consiliul comunei Constanța, în ședința de 10 c., a hotărît să cedeze în mod gratuit Clubului Meseriașilor din localitate, terenul din Str. Mangaliei, în fața liniei ferate Mamaia, pentru a-și construi un local propriu.

Actul consiliului comunal e de toată lauda și vom înzista asupra lui în numărul următor.

In localul fostei Cofetării „Dumitru Postelnicu” din Piața Independenței, No. 18, sub Hotel Europa, s'a instalat un nou Restaurant și Bererie, sub firma la „OVIDIU”. Ca o buclărie națională și streină de primul rang, cu bături procurate de la cele mai renumite vii și case, cu un confort special și un serviciu neobișnuit încă pentru Constanța, noul local se pune la dispoziția publicului.

A apărut în broșură *Raportul d-lui inspector financiar Chr. Grecescu, asupra fostei administrațiuni a comunei Constanța, pe timpul dela Ianuarie 1905 și pînă la Martie a. c.*

Raportul în chestiune denunță acte de o extremă gravitate, care vor forma obiectul mai multor articole viitoare.

Astfel toate cele date la iveală de noi în tot timpul necinstitei administrațiuni trecute primesc astăzi o confirmare oficială.

În urma ivirii unui caz de holeră la Constantinopol, guvernul român, după intervenția direcției sanitare, a luat următoarele măsuri:

Cu începerea dela 7 Noembrie intrarea în țară a călătorilor din Turcia, unde există holeră, este permisă numai pentru porturile Constanța și Sulina, în urma vizitel medicale.

Toate celelalte puncte de intrare în țară, precum și portul Mangalia, vor fi închise pentru acești călători,

Vasele venind din porturile Turciei vor fi primite numai în porturile Constanța și Sulina, unde vor fi supuse desinfecției și schimbării apei.

Rufele murdare, veșmintele purtate și efectele echipagiului și ale călătorilor vor fi desinfectate.

Se interzice importul conservelor, legumelor și fructelor.

Echipagiul și călătorii vor fi puși sub supraveghere 5 zile dela data sosirii vasului.

D. Emil Cașolțeanu, doctor în litere și filosofie, licențiat în drept, fost magistrat și profesor la Gimnaziul local, s'a înscris în baroul avocaților din Constanța, stabilindu-se cu domiciliul în acest oraș, strada Romană 27.

D. Nicolae Sellim, șeful constructor al serviciului telefonic al jud. Constanța a primit invitațiune din partea guvernului bulgar de a elabora un proiect pentru instalarea unei complete rețele telefonice pentru întregul Principat.

D. Sellim, care tocmai întocmise un regulament de instrucțiuni privitoare la serviciul telefonic, ce urma să fie înaintat Ministerului spre aprobare, a răspuns că primește invitațiunea ce i s'a făcut.

D. G. Papadopol a fost numit subcomisar al III. pe lângă Poliția Constanța.

Alături cu plăcere că tinărul Mircea Berberianu, fiul distinsului nostru concetățean, farmacistul Ioan Berberianu, a obținut titlul de licențiat în chimie, cu un succes strălucit. Comisiunea examinatoare s'a grăbit să felicite pe tinărul licențiat.

D. Mircea Berberianu a părăsit săptămîna trecută țara, pentru a-și continua studiile la Paris.

Suntem rugați să întrebăm pe cei în drept, pe cînd s'a amînat tragerea loteriei pentru clădirea unei biserici în Mangalia, loterie organizată încă în 1898.

Inițierea trenului de noapte între București-Constanța a fost salutăată cu multă satisfacție de toată lumea cu interese în aceste două orașe și în special de comercianții din Constanța.

Care n'a fost însă deziluzia acestor comercianți cînd au văzut că trenul ce sosește dimineața la Constanța nu transportă și mesagerii.

Din această cauză comercialul suferă, căci mesageriile sosesc ca și mai înainte, adică sunt distribuite pe la ora 4 d. a.

Toate transacțiile însă se fac dimineața, așa că comercianții din Constanța au neapărat interes să primească toți dimineața banii expediți de casele de comerț din București.

Chestiunea merită să fie luată în cercetare de direcția poștelor.

Iani Potamiano închiriază case goale și mobilate. Locuința str. Romană No. 23. și Cafeneaua Bristol.

ROMANIA

PRIMARIA COMUNEI CONSTANȚA

Sesiunea Extra-ordinară

Ședința de la 30 Iulie 1907

PROCES-VERBAL

No. 18.

Prezenți toți d-nii consilieri afară de d-nu T. Cănanău.

1. D-l Primar supune Consiliului petițiunea înreg. la No. 8107 prin cari d-nii Ioan Săvescu, Maria Viceva și H. Benderli, cer să se închidă strada Venus și să li se vîndă terenul ce va rezulta prin închiderea ei, adăogînd d-l primar că consiliul comunal în ședința sa de la 2 Maiu 1906 ocupîndu-se de această chestiune, a admis cererea petiționarilor și l-a autorizat pe d-sa să trateze pentru fixarea prețului, ori în ceea ce privește prețul el ar trebui fixat de consiliul comunal.

Consiliul, în unanimitate hotărăște închiderea străzii Venus iar terenul să se vîndă proprietarilor limitrofi în proporțiunile următoare: d-lui Ioan Săvescu 61 m. p. și 20, d-nei H. Benderli 39 m. p. și 70 și doamnei Maria Viceva 30 m. p. și 59, socotit cu prețul de 15 lei de metru pătrat.

Materialul ce se află pe acea stradă se va lua de primărie.

2. D-l primar supune consiliului că în interesul lucrărilor comunei și spre folosul ei urmează a se face cîteva rectificări atît în budgetul ordinar cit și în acel extraordinar al exercițiului 1907—908.

Să se suprimă diurna unui mecanic la compresor prevăzut la art. 87 statul 11 s I, nefiind necesar.

Să se suprimă d'asemenea 3 maistri dela art. 87 statul 11 nefiind necesari intru cit nu s'a înființat nici atelierul proiectat.

Să se modifice retribuițiunea personalului și materialul prevăzut la art. 104, 105, 106, 107, 108, 109, de oarece crezîndu-se că noua instalațiune electrică va fi gata și va începe să funcționeze la 1 August, s'a prevăzut plata personalului și materialului actualei instalațiuni numai pe 4 luni iar restul de 8 luni s'a alocat personalului și materialul pentru noua instalațiune, or, această nouă instalațiune după toate probabilitățile neputînd fi gata de cit pe la 1 Ianuarie, urmează a se modifica în consecință și alocațiunile din budget.

Toate aceste economizări și reduceri realizează o economie de lei 26788 bani 33 care trebuie să se treacă la fondul de la art. 122 pentru deschiderea de credite extraordinare și suplimentare, care va fi de lei 72933 b. 56.

La art. 6 al budgetului extraordinar figurează suma de 35000 lei pentru reparații și înprăjmuirea Bisericii Cathedrale, două lucrări cu totul distincte. Că pentru reparațiunile Bisericii s'a făcut deviz care se urcă la suma de 16800 lei și care s'a aprobat de consiliul comunal, de-aseamenea s'a aprobat în ședința de la 6 Iulie și înprăjmuirea care va costa aproximativ după devizul prezentat suma de 35000 lei, prin urmare să se ia de la art. 8 suma de 16800 lei și să se adauge la art. 6 pentru a se putea face față ambelor lucrări.

De asemenea în interesul serviciului se simte necesitate după cum se arată în raportul aflat la dosar înreg. la No. 7062, a se înființa două posturi de copisti unul la serviciul administrativ iar celalalt la serviciul tehnic, retribuiți cu un salariu de 120 lei pe lună cu începere de la 1 August 1907.

Prin budgetul exercițiului curent s'a prevăzut salariul unui arhitect la suma de 300 lei însă această sumă este cu totul în disproporție cu munca care o depune și cu serviciile reale pe cari le aduce comunei, de oarece fiind în curs de executare mai multe

lucrări angajate de primărie, cum biserica, școala, uzina electrică etc. trebuiesc supravegiate toate de d-sa oșebit de construcțiunile particulare cari iarăși trebuiesc controlate, afară de aceasta d-sa are lucrări de biuro, întocmiri de planuri, de devizuri, așa că urmează a i se acorda o diurnă pe lângă salariul său.

Că prin budgetul curent se prevăzuse salariul a 57 oameni din serviciul salubrității la 40 lei pe lună și oșebit 20 lei pentru hrană și îmbrăcămîntea lor, tot așa la pompieri. Ministerul însă a redus alocațiunea pentru hrană și îmbrăcămîntea și a adăogă-o la salariu care s'a făcut de 60 lei, însă, această adăogire s'a făcut numai la pompieri fără a se face și la oamenii din serviciul salubrității; că dar este drept a se spori și acestora cîte 20 lei pentru a avea un salariu de 60 lei lunar, ceea ce de la 20 Aprilie 1907 pînă la finele anului face 13080 lei.

Că prin budgetul exercițiului curent se prevăzuse un post de comisar sanitar retribuit cu 150 lei pe lună, două posturi de agenți de constatare a cîte 180 lei lunar, cum și postul unui agent veterinar retribuit cu 60 lei lunar. Că aceste posturi afară de un post de agent de constatare, au fost suprimate la aprobarea budgetului, ceea ce a avut loc la 16 Aprilie, cum însă funcționarul titulari au continuat și după 1 Aprilie, este drept a li se plăti pentru zilele servite proporțional cu salariul lor și adică: 85 lei se cuvine d-lui Alexandru Mormoceanu, 102 lei d-lui Petro Ionescu și 60 lei domnului Iosif Vinescu.

D-l primar a mai expus că prin budgetul extraordinar al exercițiului 1906—907 era prevăzută suma de 170.000 lei pentru clădirea unui local de școală No. 2 de băieți și fete și pentru că se credea că va fi terminat în acel an, nu s'a mai prevăzut nici o sumă de bani în budgetul exercițiului curent; s'a lăsat însă că localul n a putut fi terminat și este în curs de executare în anul curent; că după situațiunile prezentate pînă astăzi rămîne încă suma de 80705 lei 99 bani și fiind că sunt de efectuat mai multe lucrări, ar fi bine ca această sumă de 80705 lei 99 bani să se treacă în budgetul exercițiului curent atît la venituri cit și la cheltueli.

D-l primar a mai cerut să se aprobe deschiderea unui credit suplimentar de lei 110 bani 30 din fondul prevăzut la art. 118 din exercițiul 1906—907 pentru a se putea echilibra unele alocațiuni din acel budget specificate în referatul comptabilității din 28 Iunie 1907.

Consiliul vîzînd expunerea d-lui primar și aprobînd în totul aprecierile sale

În unanimitate

Aprobă a se face în budgetul ordinar și extraordinar al exercițiului 1907—908, mai multe rectificări și anume:

In budgetul ordinar

La cheltueli

1. Să se suprimă lei 1800 dela art. 87 stat n-ru 11 secția I, diurna unui mecanic la compresor, avînd și direcțiunea atelierelor, nefiind necesar.

2. Să se suprimă lei 3060 de la art. 87 stat n-ru 11 secția IV, diurnele celor 3 maistri, nefiind necesari serviciului

3). Să se reducă lei 7083-bani 33 dela art. 104 retribuițiunea personalului iluminatului electric după statul n-ru 13, urmînd a se alcătui statul pe suma de lei 4250, numai pe timp de 3 luni, cu începere dela 1 Ianuarie 1908 pînă la 31 Martie 1908 servindu-se acelaș salariu personalului în vedere că noua instalațiune nu va putea intra în funcțiune de cit la 1 Ianuarie 1908.

4. Să se reducă lei 3125 dela art. 105 material combustibil rămînd numai 1875 lei pentru acelaș motiv.

5. Să se reducă lei 2287 dela art. 106 costul unsoilor rămînd alocațiunea în sumă de lei 1380 idem.

6. Să se reducă lei 6606 dela art. 107 cărui pentru lămpile cu arc rămânând fondul anual de 4000 lei idem.

7. Să se reducă lei 1250 dela art. 108 »A» asigurarea și întreținerea acumulatorilor, rămânând numai în sumă de lei 750 idem.

8. Să se reducă lei 1517 dela art. 109 »Scara de bumbac etc. rămânând fondul de lei 150 idem.

Total lei 26788 bani 33.

Toate aceste reduceri însumând în total lei 26788 bani 33, se vor adăuga la art. 122 anul pentru deschideri de credite suplimentare și extraordinare peste suma prevăzută de lei 46145 lei 23 bani fixându-se astfel la lei 29333 bani 56.

b) Budgetul extraordinar

La cheltuieli

Lei 16800 se vor reduce dela art. 8 »Diferențe lucrări publice și de edilitate» rămânând alocațiunea în sumă de lei 92818 bani 62;

Lei 16800 se vor adăuga la art. 6 »Reparația și întreținerea bisericii Cathedrală» evenind această alocațiune în sumă de lei 1800, necesară pentru efectuarea acestei lucrări.

Lei 80705 bani 99 se va deschide un articol adițional în budgetul extraordinar atît pentru veniturile cit și la cheltuieli pentru continuarea lucrărilor de construirea Școlii No. 2 de băieți și fete (din fondul disponibil de art. 6 budgetul extraordinar 1906—1907 amas)

Adaos

Credite suplimentare și extraordinare

Lei 960 credit suplimentar la art. 8 statul No. 1 salariul unui copist la serv. ad-tiv a 20 lei pe lună în timp de 8 luni începînd dela 1 August a. c.

Lei 960 credit suplimentar la art. 84 statul No. 10 salariul unui copist la serv. tehnic a 20 lei pe lună și pe timp de 8 luni începînd dela 1 August a. c.

Lei 960 Idem la art. 84 statul n-ru 10 diurna 120 lei lunar a arhitectului comunei pe timp de 8 luni începînd dela 1 August 1907.

Lei 13080 Idem la art. 87 statul n-ru 11 fiindu-se salariul a 57 oameni din serv. săbritei la 60 lei lunar.

Lei 247 credit extraordinar spre a plăti salariile pe luna Aprilie 1907 a funcționarilor primiți din budgetul comunei pe 1907—1908 care totuși au funcționat și după 1 Aprilie până la aprobarea budgetului.

Lei 3375 credit suplimentar la art. 99 lefale personalului actual al uzinei electrice încă pe un timp de 5 luni, adică pînă la 1 Ianuarie 1908.

Se va deschide un credit suplimentar din fondul prevăzut la art. 118 ex. 1906—1907 în sumă de 110 lei 30 bani spre a se putea echilibra unele alocațiuni din acel budget și anume:

La art. 7, lei 83 bani 80.

La art. 23, lei 20.

La art. 46, lei 6 bani 50.

3). Se aprobă a se vinde a-lui Calust Cungian prin bună învoială, locul comunei în suprafață de trei-zece și-cinci metri pătrați, cîm cu proprietatea sa din strada Cuza Bala și hașurată cu roșu pe planul întocmit de serviciul tehnic, aflat la dosar, cu prețul de doi-spre-zece lei de metru pătrat.

4). Consiliul decide a se scoate în vânzare prin licitațiune publică, terenul comunei situat în dosul gheretelor comunei din piața Carol, în dreptul proprietăților d-ilor Petre Rangopol și S Hrisanidi, în suprafață de 18 m. p. 15 prevăzut în schița de plan atașată la dosar.

50 vagoane de grîu, orz, ovăz, mei și fin, predate gara Murfatlar. — A se adresa: **nutreț** Hie Java — în Murfatlar. 3333333333333333

PREFECTURA JUD. CONSTANȚA
PUBLICAȚIUNE

No. 9458 30 Octombrie 1907.

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 30 Noembrie a. c., la orele 4 p. m., se va ține licitațiune publică în localul Prefecturii, spre a se da în întrepriză executarea lucrărilor pentru repararea podețului de lemn de 3 m. deschidere pe șoseaua vecinală Vlachiol și Aliman, la punctul Poteca, în valoare de lei 450.

Licitația se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea contabilității publice.

Otertele se vor primi în ziua licitației pînă la orele 4 p. m., însoțite de o garanție provizorie de lei 20.

Supra oferte nu se primesc.

Devizul și planurile acestor lucrări se pot vedea în cancelaria serviciului județian în toate zilele de lucru.

Dispozițiunile art. 95 din legea pentru organizarea meseriilor sunt aplicabile la această licitație.

p. Prefect, **G. Cristescu**

p. Secretar, **A. Roșca**

ROMANIA

PRIMĂRIA COMUNEI CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNI

No. 6634 3 Noembrie 1907.

Prețul eșit la licitațiunea ținută în ziua de 29 Octombrie a. c. pentru darea în întreprindere a potcovitului cailor și boilor, cum și reparatul tuturor uneltelor și obiectelor Serviciului de Incendiu curățirea stradelor. Serviciul tehnic și serviciul grădinelor și a abatorului, neaprobîndu-se de Comisiunea prevăzută la art. 49 din legea comunală, se publică spre cunoștința generală că pentru darea în întreprindere a executării acestor lucrări, conform condițiunilor întocmite de Serviciul tehnic al Comunei consistînd din: potcovitul cailor și boilor, reparatul harnașamentului, turbinelor, sacalelor, cotigelor, furgoaueilor, tîrnacoapelor și lopeților, pompelor, topoarelor, căruțelor în ce privește lemușaria și terăria îngroțatul osiilor, înlocuirea arcurilor rupte pînă la 4 foi reparatul grajdurilor și șoproanelor Serviciului de Incendiu și al curățirii stradelor și în fine reparatul tuturor instrumentelor și uneltelor serviciilor întreținute de Comună pe timp de un an începînd dela 15 Noembrie 1907 pînă la 15 Noembrie 1907, — se va ține o nouă licitațiune în localul acestei Primării în ziua de Joi 15 Noembrie a. c. orele 4 p. m.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 71—83 din legea asupra Contabilității generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admiși la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 47 din prețul oterit.

Condițiunile pentru întreprinderea acestor lucrări se pot vedea în cancelariile Primăriei în toate zilele și orele de lucru.

No. 6596 1 Noembrie 1907.

Prețul eșit la licitațiunea ținută în ziua de 29 Octombrie a. c. pentru vânzarea locului comunal situat în orașul No. 152 litera G. în suprafață de 199.10 m. p. neaprobîndu-se de Comisiunea prevăzută la art. 43 din Legea Comunală, se publică spre cunoștința generală că pentru vânzarea acestui loc se va ține o nouă licitațiune în localul acestei Primării în ziua de Joi 29 Noembrie a. c. orele 4 p. m.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea asupra Contabilității generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admiși în licitațiune vor depune o garanție provizorie de 200 lei. Planul de situațiunea acestui loc se poate vedea în cancelariile Primăriei în toate zilele și orele de lucru.

No. 6697 7 Noembrie 1907.

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de Duminică 25 Noembrie curent orele 9 a. m. se va ține licitațiune publică în Piața Carol I pentru vânzarea unei minse ocnetată de prisos în Serviciul de Incendiu și al curățirii stradelor.

Licitațiunea se va ține oral fără dreptul de supra licitație, iar concurenții spre a fi admiși la licitație vor depune o garanție provizorie de 20 lei.

No. 6697 7 Noembrie 1907.

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de Duminică 25 Noembrie curent orele 9 a. m. se va ține licitațiune publică în Piața Carol I pentru vânzarea unei minse constatată de prisos în Serviciul de Incendiu și al curățirii stradelor.

Licitațiunea se va ține oral fără dreptul de supra licitație, iar concurenții spre a fi admiși la licitație vor depune o garanție provizorie de 20 lei.

Primar, **Christea Georgescu**

Secretar, **I. D. Coraffa**

De vânzare una casă solid construită avînd 4 camere spațioase, bucătărie și pivniță, curte spațioasă și grădină cu diferiți pomi fructiferi, situate în Anadolehiol, mahalaua Koiciu, distanță 5 minute de oraș. A se adresa d-lui **C. Lumezianu** proprietarul lor.

Mobile LA **Consum**

Deschizînd de curînd un magazin de mobile, în **STR. CAROL**, sub firma **LA CONSUM** pentru a-mi forma o clientelă proprie m'am decis a vinde numai pentru un scurt timp **14 bucăți mobile** numai cu **175 lei** — NU PIERDEȚI OCAZIUNEA —

Un contabil dispunînd de cîte-va ore libere se angajează cu ținerea registrelor comerciale. A se adresa la Ad-ția acestui ziar.

DOCTORUL FRANGOPOL
De la FACULTATEA din PARIS
Specialitate pentru boale de Gît, Nas, Urechii și Urinare.
Consultațiunf de la 2—5 p. m.
No. 108. — CONSTANȚA STRADA CAROL I. — No. 108

NOU

STICLE ISOMETROP

Conservarea
Ochilor

Patentate în Europa și America

Patentate în Europa și America

Se va cere această IS.
marcă pe fie-care sticlă.CEA MAI CLARĂ VEDERE
FĂRĂ A OSTENI OCHIIEvitarea Fluorescenței
dăunătoare ochilor.

Experiențe făcute cu Razele Roentgen

Sticle premiate de Academile oculare din Europa și America.

Depositar general și unic pentru Dobrogea

P. SCHAPIRA, Bijoutier

Furnisorul Curței Regale.—Constanța

Farmacia „VICTORIA”
POMPEI G. CIUPERCESCU (Brăila)

Fost chimist expert al Vămei Brăila

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială

vis-a-vis de fostul local al Băncii de Scont

CONSTANȚA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru prepararea pudrelor, prafuri de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clienților.

Recomand în special distinsele mele clientele:

Pasta dentifrice „Aphrodita” ultima creațiune în domeniul dentifricelor, neconținând cretă. Curăță dinții fără a-i zgîria, disolvă piatra fără a ataca malțul, desinfectează energic gura, lăsând după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu, 5 borcane 4 lei.

Apă de „Aphgurărodita”, care prin calitățile

ei neintrecutăci ste, a fiie preferată tuturor apelor similare. În stare concentrată servă ca anestesie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita” pentru întreținerea și curățirea unghiilor, dându-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumind și mina. Doza 1 leu.

EAU DE COLOGNE distilațiune quadruplă specială. 5 lei kilo.

Esență pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 lei.

Cornalin distrugătorul bălăturilor. Vindecare sigură în câteva zile. Doza 1 leu.

Gonoryl „Ciupercescu”. Remediū sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în câteva zile. Doza 6 lei.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara.

Expediție promptă în provincie, contra mandat postal, alături a preparatelor de mai sus cit și a oricelor alte medicamente, trimițându-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuția la domiciliu.

D-na DOCTOR ÎN MEDICINĂ
Ersilia Cătescu-Nicorescu

DE LA UNIVERSITATEA din BUCUREȘTI

Specializată în dentistică și boale de gură, la clinica din Berlin.

— S'a stabilit în Constanța, Piața Independenței 26. —

CONSULTAȚII 9-12 a. m. și 4-6 p. m.

De vânzare

la o distanță de
câțiva
tri de oraș, apu-
zată lângă stație
de cale ferată, o Vilă, compusă din pa-
tru încăperi, cu un teren de patru mi-
m. p. cu grăpină, cu vie și pomi fru-
tiferi.

A se adresa Direcțiunei ziarului.

De Vânzare

la Anadolchiol un l-
în întindere de 2236 m.
p. cu 2 fațade, avînd pe dinsul cea-
returi, beciū boltit, fîntînă în piatră
în curte, o grădină cu 300 pomi altoiți
și 180 butuci de vițe altoite.A se adresa D-nei Căpitan Botez, în
localitate.

G. M. MAGUREANU

fost Judecător, Avocat

Str. Dorobanților No. 17

HOTEL ȘERBANESCU

STR. 11 IUNIE

Sub administrația însuși a proprietarului
OFERĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURĂȚENIE SUPERIOARĂ

ȘI CU PREȚURI MODERATE

Vizitatorii pot găsi în acest hotel o găzduire plăcută

LEGĂTORIE DE CĂRȚI

TIPOGRAFIE

LIBRARIE

RAME DE INCADRAT

TIPOGRAFIA
DIMITR. NICOLAESCU

Piața Independenței — CONSTANȚA — Str. Carol și Traian.

Asortată cu caracterele cele mai noi și moderne, cum și mașinele cea mai nouă invenție.
Este în măsură a executa tot felul de lucrări atingătoare de această artă, în diferite formate, limbi
și culori, cu cea mai mare acurateță, esactitate și promptitudine.

Legătorie de Cărți și Incadrare de Tablouri

Esecută cele mai elegante și plăcute lucrări.

Unicul magazin de LIBRĂRIE și PAPETARIE

Mare depozit de Imprintate și Registre pentru

Comunele rurale, Percepții, Parohii etc. etc.